

“Πάψε να τα αναβάλεις όλα για μετά, δεν υπάρχει παρά μόνο το τώρα”

/ [Γνώμες](#)



Μια από τις βασικές αιτίες που δεν χαιρόμαστε στην ζωή μας, είναι ότι περιμένουμε να συμβεί κάτι σπουδαίο, μεγάλο, φοβερό και εκπληκτικό, για ν'αισθανθούμε ότι υπάρχει αιτία χαράς στην ζωή μας. Όμως δεν πρόκειται να συμβεί κάτι τέτοιο, διότι η χαρά βρίσκεται και αναγνωρίζεται σε πολύ μικρά καθημερινά πράγματα.

Αναφέρει ο Σ. Ζουμπουλάκης, ότι ένα από τα πολλά σημαντικά που μας προσφέρει ο πόνος είναι το “ξύπνημα”, σε όλα αυτά τα απλά καθημερινά μα σπουδαία, που εμείς τα προσπερνάμε ως αυτονόητα. Κι όμως, όταν τα χάσουμε τότε τα εκτιμούμε.

Διότι η χαρά είναι κρυμμένη στο πρωινό ξύπνημα, στην χαλαυγή, στο καφέ ή τσάι που φτιάχνεις ή πίνεις. Στην προσευχή που έχει ευχαριστία και δοξολογία. Σε ένα καντήλι που θα ανάψεις, σε ένα λιβάνι που θα μυρίσεις, στο φαγητό που ετοιμάζεις για σένα ή την οικογένεια σου. Στην δουλειά που κάνεις ή μοιράζεσαι με άλλους ανθρώπους. Στον περίπατο με έναν φίλο ή με τον αγαπημένο σου ζώο. Στην βροχή που σε πλένει, στην γη που σε κρατά, στον αέρα που σε σκορπά, στην φωτιά που μέσα σου κεντά. Στην χειραψία που είσαι παρών. Στην αγκαλιά που δεν είσαι απών.

Στο φιλί που λαχταράς, στην ψυχή που αγαπάς στο έρωτα που δεν ρωτά.

Πάψε να τα αναβάλεις όλα για μετά, δεν υπάρχει παρά μόνο το τώρα, και εσύ δυστυχώς έμεινες στο πουθενά.

Π.Χαράλαμπος (Λίβυος) Παπαδόπουλος